

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 8 päivänä helmikuuta 2000,

neuvoston direktiivin 89/106/ETY soveltamisesta rakennustuotteiden paloteknistä käyttäytymistä koskevan luokituksen osalta

(tiedoksiannettu numerolla K(2000) 133)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2000/147/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon rakennusalan tuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 89/106/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 93/68/ETY⁽²⁾, ja erityisesti sen 3, 6 ja 20 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivin 89/106/ETY 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetään mahdollisten kansallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla esiintyvien turvallisuustasojen erojen huomioon ottamiseksi, että jokainen olennainen vaatimus voi antaa aiheen perustaa luokkia perusasiakirjoihin. Nämä asiakirjat on julkaistu muodossa "Komission tiedonanto perusasiakirjoista koskien direktiiviä 89/106/ETY⁽³⁾".
- (2) Perusasiakirjassa N:o 2 oleva 4.2.1 kohta oikeuttaa tarpeen vahvistaa eri tasoja olennaiselle vaatimukselle rakennuskohteiden tyyppin, käytön ja sijainnin, niiden tilajärjestelyjen sekä turvalaitteistojen ja -välineiden saatavuuden perusteella.
- (3) Perusasiakirjassa N:o 2 olevassa 2.2 kohdassa luetellaan "Paloturvallisuuden" olennaisen vaatimuksen toteuttamiseksi toisiinsa liittyviä toimenpiteitä; nämä toimenpiteet myötävaikuttavat paloturvallisuusstrategian määrittelyyn, jota voidaan kehittää jäsenvaltioissa eri tavoin.

- (4) Perusasiakirjassa N:o 2 olevassa 4.2.3.3 kohdassa yksilöidään eräs näistä jäsenvaltioissa voimassa olevista toimenpiteistä, joka perustuu palon syttymisen, savun muodostumisen ja näiden leviämisen rajoittamiseen syttymistilaan (tai tietylle alueelle) rajoittamalla rakennustuotteiden osuutta täyden palon vaiheeseen.
- (5) Olennaisten vaatimusten luokkien määrittely on osittain riippuvainen tämän rajoituksen tasosta.
- (6) Tämän rajoituksen taso voidaan ilmaista vain tuotteiden paloteknisen käyttäytymisen tasoeroilla niiden lopullisessa käyttösovelluksessa.
- (7) Perusasiakirjassa N:o 2 olevassa 4.3.1.1 kohdassa täsmennetään kehitettäväksi yhdenmukaistetut ratkaisut tuotteiden paloteknisen käyttäytymisen arvioimiseksi. Tämä ratkaisu saattaa sisältää luonnollisen tai pienen mittakaavan testejä, jotka vastaavat huomioon otettavia todellisia tulipaloja.
- (8) Yhdenmukaistettu ratkaisu perustuu luokitusjärjestelmään, joka ei sisälly perusasiakirjaan.
- (9) Tähän tarkoitukseen määritelty luokitusjärjestelmä viittaa joukkoon Euroopan standardointielinten jo tuntomia testausmenetelmiä.
- (10) Direktiivin 89/106/ETY 20 artiklan soveltamisesta rakennusmateriaalien osalta 9 päivänä syyskuuta 1994 tehdystä komission päätöksessä 94/611/EY⁽⁴⁾, jossa kuvaillaan luokitusjärjestelmä, ei anneta luokkien B, C ja D kynnysarvoja, koska yksittäisen palavan esineen (SBI) testiä ei ollut tuolloin kehitetty riittävän pitkälle.

⁽¹⁾ EYVL L 40, 11.2.1989, s. 12.⁽²⁾ EYVL L 220, 30.8.1993, s. 1.⁽³⁾ EYVL C 62, 28.2.1994, s. 1.⁽⁴⁾ EYVL L 241, 16.9.1994, s. 25.

- (11) Koska tarpeelliset tulokset ovat nyt käytettävissä, päätös 94/611/EY olisi korvattava uudella päätöksellä, joka sisältää luokkien kynnyksarvot ja joitakin mukautuksia tekniikan kehitykseen. Valinnaisia testejä koskeva menettely olisi kuvailtava yksityiskohtaisesti joko tulevassa eurooppalaisessa standardissa tai komission päätöksessä komission ja jäsenvaltioiden välisen sopimuksen perusteella Euroopan standardointikomitean (CEN)/Euroopan sähkötekniikan standardointikomitean (CENELEC) ja EOTA:n kanssa sovitun mukaisesti.
- (12) Tässä päätöksessä määrätyt toimenpiteet ovat pysyvän rakennusalan komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Kun rakennustuotteen lopullinen käyttösovellus on sellainen, että se saattaa osaltaan vaikuttaa palon ja savun kehittymiseen ja leviämiseen syttymistilassa (tai tietyllä alueella) tai sen ulkopuolelle, tuote luokitellaan paloteknistä käyttäytymistä koskevien ominaisuuksiensa mukaan liitteen taulukoissa 1 ja 2 esitettyä luokitusjärjestelmää noudattaen.

2. Tuotteita on tarkasteltava ottaen huomioon niiden lopullinen käyttösovellus.

Jos liitteen taulukoissa 1 ja 2 lueteltuihin standardoituihin testeihin ja kriteereihin pohjautuva luokitus ei ole sopiva, valinnaisia testejä koskevan menettelyn puitteissa voidaan käyttää yhtä tai useampaa viiteskenaariota tilannetta kuvaavan kokoluokan testiä, joka edustaa sovitun uhkaskenaariota (testit, jotka edustavat sovitun uhkaskenaarioita).

2 artikla

Kumotaan päätös 94/611/EY.

Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 8 päivänä helmikuuta 2000.

Komission puolesta

Erkki LIIKANEN

Komission jäsen

LIITE

Merkinnät ⁽¹⁾

ΔT	lämpötilan nousu
Δm	massan menetys
t_f	liekehtimisen kesto aika
PCS	ylempi lämpöarvo
FIGRA	lämmöntuoton kasvunopeus
THR_{600s}	kokonaislämmöntuotto
LFS	sivusuuntainen liekin leviäminen
SMOGRA	savuntuoton kasvunopeus
TSP_{600s}	kokonaissavuntuotto
F_s	liekin leviäminen

Määritelmät

Materiaali: yksi perusaine tai tasaisesti jakautunut aineiden seos, esimerkiksi metalli, kivi, puutavara, betoni, tasaisesti jakautuneen sideaineen omaava mineraalivilla, polymeerit.

Homogeeninen tuote: yhdestä materiaalista koostuva tuote, jonka tiheys ja koostumus on sama koko tuotteessa.

Epähomogeeninen tuote: tuote, joka ei täytä homogeenista tuotetta koskevia vaatimuksia. Epähomogeeninen tuote koostuu yhdestä tai useammasta oleellisesta ja/tai vähämerkityksisestä komponentista.

Oleellinen komponentti: materiaali, joka muodostuu oleellisen osan epähomogeenisesta tuotteesta. Kerrosta, jonka massa pinta-alayksikköä kohti on $\geq 1,0 \text{ kg/m}^2$ tai paksuus $\geq 1,0 \text{ mm}$, pidetään oleellisena komponenttina.

Vähämerkityksinen komponentti: materiaali, joka ei muodosta oleellista osaa epähomogeenisesta tuotteesta. Kerrosta, jonka massa pinta-alayksikköä kohti on $< 1,0 \text{ kg/m}^2$ ja paksuus $< 1,0 \text{ mm}$, pidetään vähämerkityksisenä komponenttina.

Kahta tai useampaa vähämerkityksistä kerrosta, jotka liittyvät toisiinsa (ts. kerrosten välissä ei ole oleellista komponenttia (oleellisia komponentteja)), pidetään yhtenä vähämerkityksisenä komponenttina ja, tästä johtuen, kerrosten on kokonaisuutena täytettävä vähämerkityksisen komponentin muodostavaa kerrosta koskevat vaatimukset.

Vähämerkityksiset komponentit jaetaan vähämerkityksiin sisäisiin komponentteihin ja vähämerkityksiin ulkopinnan komponentteihin seuraavasti:

Vähämerkityksinen sisäinen komponentti: vähämerkityksinen komponentti, jota peittää molemmilta puolilta ainakin yksi oleellinen komponentti.

Vähämerkityksinen ulkopinnan komponentti: vähämerkityksinen komponentti, joka ei ole toiselta puolelta oleellisen komponentin peittämä.

Taulukko 1

MUIDEN RAKENNUSTUOTTEIDEN KUIN LATTIANPÄÄLLYSTEIDEN (*) PALOTEKNISTÄ KÄYTTÄYTYMISTÄ KUVAAVAT LUOKAT

Luokka	Testausmenetelmä(t)	Luokitusperusteet	Lisäluokitus
A1	EN ISO 1182 ⁽¹⁾ ; ja	$\Delta T \leq 30 \text{ }^\circ\text{C}$; ja $\Delta m \leq 50 \%$; ja $t_f = 0$ (ts. ei jatkuvaa liekehtimistä)	—
	EN ISO 1716	$PCS \leq 2,0 \text{ MJ/kg}^{-1}$ ⁽¹⁾ ; ja $PCS \leq 2,0 \text{ MJ/kg}^{-1}$ ⁽²⁾ ^(2a) ; ja $PCS \leq 1,4 \text{ MJ/m}^2$ ⁽³⁾ ; ja $PCS \leq 2,0 \text{ MJ/kg}^{-1}$ ⁽⁴⁾	—

⁽¹⁾ Ominaisuudet määritellään sopivan testausmenettelyn perusteella.

Luokka	Testausmenetelmä(t)	Luokitusperusteet	Lisäluokitus
A2	EN ISO 1182 ⁽¹⁾ ; tai	$\Delta T \leq 50 \text{ }^\circ\text{C}$; ja $\Delta m \leq 50 \%$; ja $t_f \leq 20\text{s}$	—
	EN ISO 1716; ja	$PCS \leq 3,0 \text{ MJ/kg}^{-1}$ ⁽¹⁾ ; ja $PCS \leq 4,0 \text{ MJ/m}^2$ ⁽²⁾ ; ja $PCS \leq 4,0 \text{ MJ/m}^2$ ⁽³⁾ ; ja $PCS \leq 3,0 \text{ MJ/kg}^{-1}$ ⁽⁴⁾	—
	EN 13823 (SBI) (yksittäisen palavan esineen testi)	FIGRA $\leq 120 \text{ W/s}$; ja LFS < näytteen reuna; ja THR _{600s} $\leq 7,5 \text{ MJ}$	Savuntuotto ⁽⁵⁾ , ja Liekehtivät pisarat/osat ⁽⁶⁾
B	EN 13823 (SBI); ja	FIGRA $\leq 120 \text{ W/s}$; ja LFS < näytteen reuna; ja THR _{600s} $\leq 7,5 \text{ MJ}$	Savuntuotto ⁽⁵⁾ , ja Liekehtivät pisarat/osat ⁽⁶⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ : Altistusaika = 30s	Fs $\leq 150 \text{ mm}$ 60 s:n kuluessa	
C	EN 13823 (SBI) ja	FIGRA $\leq 250 \text{ W/s}$; ja LFS < näytteen reuna; ja THR _{600s} $\leq 15 \text{ MJ}$	Savuntuotto ⁽⁵⁾ , ja Liekehtivät pisarat/osat ⁽⁶⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ : Altistusaika = 30s	Fs $\leq 150 \text{ mm}$ 60 s:n kuluessa	
D	EN 13823 (SBI); ja	FIGRA $\leq 750 \text{ W/s}$;	Savuntuotto ⁽⁵⁾ , ja Liekehtivät pisarat/osat ⁽⁶⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ : Altistusaika = 30s	Fs $\leq 150 \text{ mm}$ 60 s:n kuluessa	
E	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ : Altistusaika = 15s	Fs $\leq 150 \text{ mm}$ 20 s:n kuluessa	Liekehtivät pisarat/osat ⁽⁷⁾
F	Käyttäytymistä ei määritelty		

(*) Joidenkin tuoteryhmien, esimerkiksi putkien, kanavien ja kaapelien, osalta käsittely on vielä kesken, mikä saattaa aiheuttaa muutoksen tähän päätökseen.

(1) Homogeenisten tuotteiden ja epähomogeenisten tuotteiden oleellisten komponenttien osalta.

(2) Epähomogeenisten tuotteiden vähämerkityksisten ulkopinnan komponenttien osalta.

(2a) Vaihtoehtoisesti vähämerkityksinen ulkopinnan komponentti, jonka PCS $\leq 2,0 \text{ MJ/m}^2$ edellyttäen, että tuote täyttää seuraavat kriteerit EN 13823 (SBI) -testissä: FIGRA $\leq 20 \text{ W/s}$; ja LFS < näytteen reuna; ja THR_{600s} $\leq 4,0 \text{ MJ}$; ja s1; ja d0.

(3) Epähomogeenisten tuotteiden vähämerkityksisten sisäisten komponenttien osalta.

(4) Tuotteelle kokonaisuutena.

(5) s1 = SMOGRA $\leq 30\text{m}^2/\text{s}^2$ ja THR_{600s} $\leq 50\text{m}^2$; s2 = SMOGRA $\leq 180\text{m}^2/\text{s}^2$ ja TSP_{600s} $\leq 200\text{m}^2$; s3 = ei s1 tai s2.

(6) d0 = ei liekehtiviä pisaroita/osia EN 13823 (SBI)-testissä 600 s:n kuluessa; d1 = pisaroiden/osien liekehtimisen kesto aika enintään 10 s EN 13823 (SBI) -testissä 600 s:n kuluessa; d2 = ei d0 tai d1; paperin syttymisestä EN ISO 11925-2 -testissä seuraa d2-luokitus.

(7) Hyväksytyt = paperi ei syty (ei lisäluokitusta); hylätty = paperi syttyy (d2-luokitus).

(8) Pintasytytyksessä ja, jos se on tarkoituksenmukaista tuotteen lopullisen käyttösovelluksen kannalta, myös reunasytytyksessä.

Taulukko 2

LATTIANPÄÄLLYSTEIDEN PALOTEKNISTÄ KÄYTTÄYTYMISTÄ KUVAAVAT LUOKAT

Luokka	Testausmenetelmä(t)	Luokitusperusteet	Lisäluokitus
A1 _{FL}	EN ISO 1182 ⁽¹⁾ ; ja	$\Delta T \leq 30$ °C; ja $\Delta m \leq 50$ %; ja $t_f = 0$ (ts. ei jatkuvaa liekehtimistä)	—
	EN ISO 1716	PCS $\leq 2,0$ MJ/kg ⁽¹⁾ ; ja PCS $\leq 2,0$ MJ/kg ⁽²⁾ ; ja PCS $\leq 1,4$ MJ/m ² ⁽³⁾ ; ja PCS $\leq 2,0$ MJ/kg ⁽⁴⁾	—
A2 _{FL}	EN ISO 1182 ⁽¹⁾ ; tai	$\Delta T \leq 50$ °C; ja $\Delta m \leq 50$ %; ja $t_f \leq 20$ s	—
	EN ISO 1716; ja	PCS $\leq 3,0$ MJ/kg ⁽¹⁾ ; ja PCS $\leq 4,0$ MJ/m ² ⁽²⁾ ; ja PCS $\leq 4,0$ MJ/m ² ⁽³⁾ ; ja PCS $\leq 3,0$ MJ/kg ⁽⁴⁾	—
	EN ISO 9239-1 ⁽⁵⁾	Kriittinen lämpövirrantiheys ⁽⁶⁾ $\geq 8,0$ kW/m ²	Savuntuotto ⁽⁷⁾
B _{FL}	EN ISO 9239-1 ⁽⁵⁾ ja	Kriittinen lämpövirrantiheys ⁽⁶⁾ $\geq 8,0$ kW/m ²	Savuntuotto ⁽⁷⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ ; <i>altistus aika</i> = 15 s	Fs ≤ 150 mm 20 s:n kuluessa	
C _{FL}	EN ISO 9239-1 ⁽⁵⁾ ja	Kriittinen lämpövirrantiheys ⁽⁶⁾ $\geq 4,5$ kW/m ²	Savuntuotto ⁽⁷⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ ; <i>altistus aika</i> = 15 s	Fs ≤ 150 mm 20 s:n kuluessa	
D _{FL}	EN ISO 9239-1 ⁽⁵⁾ ja	Kriittinen lämpövirrantiheys ⁽⁶⁾ $\geq 3,0$ kW/m ²	Savuntuotto ⁽⁷⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ ; <i>altistus aika</i> = 15 s	Fs ≤ 150 mm 20 s:n kuluessa	
E _{FL}	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ ; <i>altistus aika</i> = 15 s	Fs ≤ 150 mm 20 s:n kuluessa	—
F _{FL}	Käyttäytymistä ei määritely		

⁽¹⁾ Homogeenisten tuotteiden ja epähomogeenisten tuotteiden oleellisten komponenttien osalta.⁽²⁾ Epähomogeenisten tuotteiden vähämerkityksisten ulkopinnan komponenttien osalta.⁽³⁾ Epähomogeenisten tuotteiden vähämerkityksisten sisäisten komponenttien osalta.⁽⁴⁾ Tuotteelle kokonaisuutena.⁽⁵⁾ Testin kesto aika = 30 minuuttia.⁽⁶⁾ Kriittinen lämpövirrantiheys määritellään lämpövirrantiheydeksi siinä kohdassa, jossa liekki sammuu, tai lämpövirrantiheydeksi siinä kohdassa, johon liekkirintama on edennyt 30 minuutin testijakson päätyttyä. Näistä arvoista valitaan pienempi (ts. liekkirintaman suurinta etenemää vastaava lämpövirrantiheys).⁽⁷⁾ s1 = savuntuotto ≥ 750 %/min; s2 = ei s1.⁽⁸⁾ Pintasytytyksessä ja, jos se on tarkoituksenmukaista tuotteen lopullisen käyttösovelluksen kannalta, myös reunasytytyksessä.